

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5243/2021
Гзз1 3/2022
17.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене Републике Србије, Основног суда у Крушевцу, судије ББ, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца и о захтеву тужиоца за заштиту законитости, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1121/21 од 26.04.2021. године, у седници одржаној 17.08.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1121/21 од 26.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев тужиоца за заштиту законитости поднет против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1121/21 од 26.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву П 7/20 од 24.02.2021. године, ставом првим изреке, обијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде материјалне штете исплати 55.000 евра и на име накнаде нематеријалне штете 10.000 евра, све у динарској противвредности обрачунатој по средњем курсу Народне банке Србије. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован предлог тужиоца којим је тражио да се одреди привремена мера и забрани ВВ из ..., као туженом у предмету Основног суда у Крушевцу П 336/15 (10), да на било који начин отуђи и прода, замени, поклони, изда у закуп, оптерети хипотеком непокретности за које тужилац сматра да су његово власништво по основу тестаментa и оставинских решења и то к.п. бр. .. кућни плац од 7,30 ари; к.п. бр. .., њива 28.03 ара и к.п. бр. .., воћњак 5.53 ара, све КО ..., са налогом Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности у Крушевцу да одмах у поседовном листу непокретности КО ... број .. изврши упис наведене забране, која привремена мера ће трајати све до поравноснажног окончања спора П 336/15 (10). Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка плати 30.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1121/21 од 26.04.2021. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је лично изјавио ревизију и поднео захтев за заштиту законитости.

По оцени Врховног касационог суда ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 85. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20), прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Чланом 410. став 2. тачка 2. ЗПП прописано је да ревизија је недозвољена ако ревизија није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат.

Из списка следи да тужилац током првостепеног и другостепеног поступка није био заступан од стране пуномоћника из реда адвоката, да је ревизију против другостепене пресуде изјавио лично 22.06.2021. године. У спису нема доказа да тужилац има статус адвоката у смислу члана 4. став 1. тачка 4. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ бр. 31/11, 24/20).

Полазећи од цитираних одредби закона, а код чињенице да је тужилац, који није адвокат, ревизију изјавио лично, то по оцени Врховног касационог суда ревизија није дозвољена сходно члану 410. став 2. тачка 2. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд је оценио да захтев није дозвољен.

Тужба ради накнаде штете поднета је 20.11.2017. године. Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11) важећи у време подношења тужбе, као ванредне правне лекове прописао је ревизију, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде и понављање поступка.

Тужилац је против правноснажне пресуде донете у другом степену поднео захтев за заштиту законитости, који ванредни правни лек се могао поднети у режиму важења претходног Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који је престао да важи ступањем на правну снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11) – дана 01.02.2012. године, пре подношења тужбе.

Како захтев за заштиту законитости Законом о парничном поступку није прописан као ванредни правни лек, то је као такав недозвољен, са којих разлога је Врховни касациони суд одлучио као у ставу другом изреке. Осим тога, чак и да је тужилац поднео захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, и он би био недозвољен, с обзиром да је чланом 421. став 1. Закона о парничном поступку прописано да против правноснажне пресуде донете у другом степену само Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**